

|                  |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                  |
|------------------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| ECLI             | ECLI:NL:RVS:2012:BY3722                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                          |
| Datum uitspraak  | 21 november 2012                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 |
| Inhoudsindicatie | Bij besluiten van 31 januari 2011, kenmerken BSV 2011035056, BSV 2011035057, BSV 2011035058 en BSV 2011035080, heeft de staatssecretaris op grond van het Besluit geluidhinder (hierna: Bgh) opnieuw de ten hoogste toelaatbare waarde van de geluidbelasting, vanwege het spoorweggedeelte traject 661, km. 40.300-46.500, gelegen in de gemeente Kapelle (clusters K01, K02, K03, K04, K05, K06, K07 en K08), van de gevels van de in het besluit genoemde te saneren woningen en andere geluidsgevoelige gebouwen vastgesteld. Tevens zijn bij dit besluit maatregelen vastgesteld die strekken tot het terugbrengen van de geluidsbelasting. |

Volledige tekst

201109383/1/R2.

Datum uitspraak: 21 november 2012

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

het college van burgemeester en wethouders van Kapelle,  
appellant,

en

de staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu,  
verweerder.

Procesverloop

Bij besluiten van 31 januari 2011, kenmerken BSV 2011035056, BSV 2011035057, BSV 2011035058 en BSV 2011035080, heeft de staatssecretaris op grond van het Besluit geluidhinder (hierna: Bgh) opnieuw de ten hoogste toelaatbare waarde van de geluidbelasting, vanwege het spoorweggedeelte traject 661, km. 40.300-46.500, gelegen in de gemeente Kapelle (clusters K01, K02, K03, K04, K05, K06, K07 en K08), van de gevels van de in het besluit genoemde te saneren woningen en andere geluidsgevoelige gebouwen vastgesteld. Tevens zijn bij dit besluit maatregelen vastgesteld die strekken tot het

terugbrengen van de geluidsbelasting.

Bij besluiten van 14 juli 2011, kenmerken BSV 2011047313, BSV 2011047397, BSV 2011047398 en BSV 2011047400, heeft de staatssecretaris de onder meer door het college hiertegen gemaakte bezwaren deels gegrond en voor het overige ongegrond verklaard. Daarbij zijn de besluiten met kenmerk BSV 2011035057, BSV 2011035058 en BSV 2011035080, deels gewijzigd.

Tegen deze besluiten heeft het college beroep ingesteld.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Daartoe in de gelegenheid gesteld heeft de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid ProRail B.V. een schriftelijke uiteenzetting gegeven.

Het college heeft een nader stuk ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 9 oktober 2012, waar het college, vertegenwoordigd door R.E.S.S. Vliex, werkzaam bij de gemeente, en de staatssecretaris, vertegenwoordigd door mr. M. Piras, mr. J. Ribbers en J.W. Takkenberg, allen werkzaam bij het ministerie, zijn verschenen. Voorts is ter zitting de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid ProRail B.V., vertegenwoordigd door D. van Bommel en M.S. Roovers, bijgestaan door mr. J.A.M. van der Velden, advocaat te Breda, gehoord.

#### Overwegingen

1. Ter zitting heeft het college het gestelde in zijn beroepschrift omtrent de volgens het college ontbrekende numerieke invoergegevens en de te hoge geluidsbelasting op de gevel van de woningen en andere geluidsgevoelige objecten aan de Dijkwelsestraat 68, Stationsstraat 51, Jufferswegje 18, Noordstraat 47 en 49, Hoekseweg 2, Schoorse Bredeweg 1 en 7, ingetrokken.

2. De Afdeling heeft eerder bij uitspraken van 21 mei 2008, in zaken nrs. [200703645/1](#), [200703646/1](#), [200703647/1](#) en [200703648/1](#), de besluiten op bezwaar van 12 april 2007, inzake de besluiten van 17 juli 2006 tot vaststelling van een ten hoogste toelaatbare waarde van de geluidbelasting vanwege - kort gezegd - het spoorweggedeelte traject 661, gedeeltelijk vernietigd. Bij uitspraak van 26 augustus 2009, in zaak nr. 200900029/1/M2 ([www.raadvanstate.nl](http://www.raadvanstate.nl)), heeft de Afdeling een besluit op bezwaar van 21 november 2008 vernietigd, inzake het besluit van de staatssecretaris van 17 juli 2006 tot vaststelling van een ten hoogste toelaatbare waarde van de geluidbelasting vanwege het spoorweggedeelte traject 661, km 44.100-44.800.

3. Het bestreden besluit is genomen in verband met de (verwachte) groei van het treinverkeer op de Zeeuwse Lijn door de economische ontwikkeling in de Sloehaven. Deze groei van het treinverkeer leidt ertoe dat sprake is van een wijziging van een spoorweg als bedoeld in artikel 1 van de Wet geluidhinder (hierna: Wgh), en maakt het dientengevolge noodzakelijk dat in de omgeving van de Zeeuwse Lijn, waaronder in de gemeente Kapelle, ten hoogste toelaatbare geluidsbelastingen worden vastgesteld. Nu langs de spoorweg verschillende saneringswoningen liggen als bedoeld in artikel 4.17 van het Bgh, zoals dat gold ten tijde van het bestreden besluit, is sprake van een zogenoemde gekoppelde sanering als bedoeld in artikel 4.7 van het Bgh.

4. Het college betoogt, onder verwijzing naar de memorie van toelichting bij het Bgh, dat een snelheidsbeperking een maatregel is in de zin van artikel 4.19 van het Bgh. Volgens het college had een dergelijke maatregel moeten worden vastgesteld. Het college weerspreekt

dat het Besluit spoorverkeer in de weg staat aan het vaststellen hiervan.

4.1. De staatssecretaris stelt dat een snelheidsbeperking slechts kan doorwerken in een besluit als het onderhavige in de vorm van een uitgangspunt voor de vast te stellen maatregelen en hogere waarden. In dat geval dient dit door ProRail te worden voorgesteld en te worden opgenomen in het saneringsprogramma. De staatssecretaris stelt daarnaast dat uit artikel 65 van de Spoorwegwet en de beheerconcessie van ProRail volgt dat het niet mogelijk is een snelheidsbeperking vast te leggen zonder dat in overleg wordt getreden met de vervoerders op het desbetreffende traject. De staatssecretaris verwijst tot slot naar de uitspraken van de Afdeling van 31 augustus 2011 (nrs. [200904295/1/M2](#) en [201009685/1/M2](#)) en 15 februari 2012 (nr. [201105267/1/R4](#); [www.raadvanstate.nl](http://www.raadvanstate.nl)) waarin volgens hem de Afdeling heeft geoordeeld dat de Spoorwegwet geen basis biedt om de maximum snelheid voor treinen te differentiëren gedurende het etmaal in verband met de milieugevolgen van het treinverkeer.

4.2. Ingevolge artikel 4.23, eerste lid, van het Bgh, leggen burgemeester en wethouders, onderscheidenlijk de spoorwegexploitant het ingevolge artikel 4.18 opgestelde saneringsprogramma onverwijld voor aan Onze Minister en zenden tegelijkertijd, indien van toepassing, een afschrift van dit saneringsprogramma aan de spoorwegexploitant.

Ingevolge het tweede lid, stelt Onze Minister na ontvangst van zodanig saneringsprogramma, met inachtneming van artikel 4.16 de ten hoogste toelaatbare waarde van de geluidsbelasting, vanwege de spoorweg, van de gevel van de woningen of andere geluidsgevoelige gebouwen, onderscheidenlijk aan de grens van geluidsgevoelige terreinen vast waarop het saneringsprogramma betrekking heeft. Onze Minister doet van zijn besluit mededeling aan burgemeester en wethouders en de spoorwegexploitant.

Ingevolge het derde lid, stelt Onze Minister ten aanzien van elk van de daarvoor in aanmerking komende gevallen maatregelen vast die strekken tot het terugbrengen van de geluidsbelasting, vanwege de spoorweg, aan de gevel van de betrokken woningen, andere geluidsgevoelige gebouwen, onderscheidenlijk aan de grens van de geluidsgevoelige terreinen, tot de bij het besluit, bedoeld in het tweede lid, vastgestelde waarde. De maatregelen strekken tevens, afhankelijk van de hoogte van deze waarde, tot het terugbrengen van de geluidsbelasting, vanwege de spoorweg, binnen de woning of het andere geluidsgevoelige gebouw tot de in artikel 4.25 bedoelde waarde.

4.3. Uit het systeem van de wet, in het bijzonder de opbouw en bewoording van de artikelen 4.19, 4.21 en 4.23 van het Bgh, leidt de Afdeling af dat de staatssecretaris bij de vaststelling van maatregelen die strekken tot het terugbrengen van de geluidsbelasting tot de waarde als bedoeld in het tweede lid van artikel 4.23, is gebonden aan het aan hem voorgelegde saneringsprogramma. Vaststaat dat het voorgelegde saneringsprogramma als bedoeld in het eerste lid van artikel 4.23 van het Bgh geen snelheidsbeperking voor goederentreinen bevat. Dientengevolge was de staatssecretaris niet bevoegd tot het vaststellen van een snelheidsbeperking tot 60 kilometer per uur op het grondgebied van de gemeente Kapelle. Reeds hierom kan het college niet worden gevolgd in zijn standpunt. Het betoog faalt.

5. In hetgeen is aangevoerd ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat het bestreden besluit is vastgesteld in strijd met het recht. Het beroep is ongegrond.

6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. Th.G. Drupsteen, voorzitter, en mr. N.S.J. Koeman en mr. F.C.M.A. Michiels, leden, in tegenwoordigheid van mr. L.A. van Heusden, ambtenaar van staat.

w.g. Drupsteen w.g. Van Heusden  
voorzitter ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 november 2012

647.